

உமறுப்புலவர்
தமிழ்மொழி நிலையம்
UMAR PULAVAR TAMIL LANGUAGE CENTRE

மாணவர் இதழ்

ஜூலை 2016

தொடர்புக்கு:

✉ 2, பீட்டி சாலை,
சிங்கப்பூர் 209954
☎ 62980781

இணையப் பக்கம்:
www.uptlc.moe.edu.sg

உள்ளே...	பக்கம்
புதிய தொடக்கம்	1
படிநூலில் பிடிநூறு	1
நீந்துவோம்	1
அழகுநயிழ் அறிவோம்	1
யாழிரிக் கட்டுரைகள்	2&3
மாணவர் படைப்புகள்	2&3

முக்கிய நிகழ்வுகள்:

- Tamil Language and Cultural Camp 2016
ஜூலை 9
- Prelim Exam (4NA & 4NT) ஜூலை 18-22
- CA2 (3HT)
ஜூலை 25-29
- Graduation Day (4NA & 4NT) ஜூலை 25-29

புதிய தொடக்கம்

வணக்கம்! முதலாம் பருவப் பள்ளி விடுமுறைக்குப் பின்னர் மீண்டும் பள்ளிக்குத் திரும்பிவிட்டோம். இப்புதிய தொடக்கத்தில் நாமும் புதிய வழித்தடத்தில் பயணம் செய்ய வேண்டிய கட்டாயச் சூழலில் இருக்கிறோம்.

தேசிய நிலைத் தேர்வுகள் நடைபெறத் தொடங்கிவிட்டன. இரண்டாம் பருவத் தேர்வும் நம்மைப் பின்தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருக்கின்றது. இந்தப் பரபரப்பான சூழலில்

முடிக்க வேண்டிய பல பணிகள் இருக்கும்.

பாடங்களின் சுமை அதிகரிக்கலாம். இணைப்பாட நடவடிக்கைகளும் ஒருபுறம் நம்மை நெருக்குதலுக்கு உள்ளாக்கும். இவற்றைக் கண்டு சோர்ந்துவிடக் கூடாது. 'முயற்சி உடையார் இகழ்ச்சி அடையார்' என்பதை மனத்திற்கொண்டு உழைத்தால் நிச்சயம் வெற்றிக்கனியை எட்டிப் பறிக்கலாம். உழைப்போம்! உயர்வோம்! **இப்படிக்கு... இதழ்க் குழு**

படித்ததில் பிடித்தது!

மனித இனத்தில் உங்களை மிகவும் ஆச்சரியப்பட வைத்த விசயம் என்னவென்று, திபெத்தியத் தலைவர் 'தலாய் லாமா' அவர்களிடம் கேட்கப்பட்ட கேள்விக்கு அவர் அளித்த பதில்...
என்னை ஆச்சிரியப்பட வைத்தவன் மனிதன்தான்...!
காரணம், அவன் பணத்தைச் சம்பாதிப்பதற்குத் தன் ஆரோக்கியத்தைத் தியாகம் செய்கிறான்.

பிறகு, இழந்த ஆரோக்கியத்தைத் திரும்பப் பெறுவதற்காகச் சம்பாதித்த பணத்தைத் தியாகம் செய்கிறான்.

பின், நிகழ்காலத்தை அனுபவிக்க மறந்து, எதிர்காலக் கனவில் மிதக்கிறான். இதனால் நிகழ்காலம், எதிர்காலம்

இரண்டிலும் வாழ முடியாமல் தவிக்கிறான்.

தனக்கு இறப்பே இல்லையென்று இறுமாப்போடு வாழ்ந்து, கடைசியில் வாழாமலே செத்து மடிகிறான்.

நீந்துவோம்!

நாம் ஆரோக்கியமாக வாழ உடற்பயிற்சிகள் செய்கிறோம். அவற்றுள் ஒன்று நீச்சல். எனக்கு நீச்சல் அடிப்பது பிடிக்கும். அதனால், என்னை நீச்சல் வகுப்பில் என் பெற்றோர்கள் சேர்த்தனர். நான் எட்டு வயது முதல் நீச்சல் வகுப்பில் பயிற்சி பெற்று வருகின்றேன்.

நீச்சல் அடிப்பதால் நமக்குப் பல நன்மைகள் கிடைக்கின்றன. நீந்தும்போது நம்முடைய தசைகள் எல்லாம் நன்கு வேலை செய்கின்றன. நமது மனவுளைச்சல் குறைகின்றது. மனத்திற்கு நிறைவும் புத்துணர்ச்சியும் கிடைக்கின்றன. இன்னும் சொல்லப்போனால், மற்ற உடற்பயிற்சிகளைவிட, நீச்சல் மிகவும் சிறந்த ஒன்று என்று ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. எனவே, நாம் நீச்சல் பயிற்சியில் ஈடுபட்டு, ஆரோக்கிய வாழ்க்கை வாழ்வோம்!

விசாலாட்சி(1Exp)

படிப்பது எப்படி?

வினாக்களை நன்றாகப் புரிந்து விடையளிக்கவும்

வினாவுக்கான மதிப்பெண், நேரம் இவற்றைக் கவனத்தில் கொண்டு விடையெழுதவும்

வினாவின் எண்ணை மறக்காமல் எழுத வேண்டும்

தொடரும்...

CREDIT CARD

கடன் பற்று அட்டை

APP

செயலி

மாணவர்களின் படைப்புகள் வரவேற்கப்படுகின்றன!

பயணம் இதழை நடத்துவதற்குப் பொறுப்பாளர்கள் தேவை.

மாதிரிக் கட்டுரை

பிள்ளைகளிடம் நற்பண்புகளை வளர்ப்பது பெற்றோர்களுக்கு மட்டுமே உரிய கடமையாகும் - கருத்துரைக்க.

'நல்லதொரு குடும்பம் பல்கலைக் கழகம்' என்பது பொன்மொழி. இதற்கேற்ப, குடும்பம் ஒரு மனிதனுக்குப் பலவற்றைக் கற்றுத்தரும் பல்கலைக்கழகமாகத் திகழ்கின்றது. அவ்வகையில் பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளுக்கு ஆசானாகவும் நல்லதொரு முன்மாதிரியாகவும் திகழ்ந்து அவர்களின் எதிர்கால வாழ்விற்கு நல்வழி காட்டுகின்றனர். பெற்றோர்கள் மட்டுமே பிள்ளைகளிடம் நற்பண்புகளை வளர்க்கின்றனர்? அல்லது மற்றவர்களுக்கும் அக்கடமை உள்ளதா? என்பதைப் பற்றி விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

'குடும்பமே பிள்ளைகளின் முதல் பள்ளிக்கூடம்' என்பார்கள். பிள்ளைகள் குடும்பத்திலிருந்தே பல நற்பண்புகளைக் கற்றுக்கொள்கின்றனர். இந்நற்பண்புகளே அவர்களின் முன்னேற்றத்திற்கு அடித்தளம் அமைக்கின்றன. மனித வாழ்வில் ஒழுக்கமே முக்கியப் பண்பாகக் கருதப்படுகின்றது. அதனால்தான் வள்ளுவப் பெருந்தகையும் 'ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப்படும்' என்றார். இத்தகு ஒழுக்கம் பெற்றோரால்தான் பிள்ளைகளுக்குப் போதிக்கப்படுகின்றது. மேலும், உண்மை பேசுதல், மூத்தோரை மதித்தல் போன்ற பல நற்பண்புகளையும் பெற்றோர்கள்தாம் பிள்ளைகளுக்குக் கற்றுத்தருகின்றனர்.

குழந்தைப் பருவத்தில் பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளுக்குப் பாலுடன் சேர்ந்து நற்பண்புகளையும் சிறுகச் சிறுக ஊட்டி வளர்க்கின்றனர். 'தொட்டில் பழக்கம் சடுகாடு மட்டும்' என்பதற்கேற்ப குழந்தைப் பருவத்தில் கற்றுக்கொள்ளும் பண்புகளே அவர்களின் எதிர்கால வாழ்க்கைக்கும் பயன்படுகின்றது. மேலும், கூடிவாழ்தல், பொதுநலம் பேணுதல் போன்ற நற்குணங்களையும் பெற்றோர்

தங்கள் செயல்பாடுகளின் மூலம் பிள்ளைகளின் மனத்தில் விதைக்கின்றனர். இதன்மூலம் சமூகப் பண்புகளையும் வாழ்வியல் நெறிகளையும் பெற்றோரிடமிருந்து பிள்ளைகள் கற்றுக்கொள்கின்றனர். இவ்வாறு பிள்ளைகளை எதிர்காலத்திற்குத் தயாரிக்கும் பெருங்கடமை பெற்றோருக்கு உள்ளது என்பதை நாம் அறியலாம்.

பிள்ளைகளிடம் நற்பண்புகளை வளர்ப்பதில் பெற்றோருக்குப் பெருங்கடமை இருந்தாலும் சமூகம், பள்ளி, நாடு என்ற பிறவற்றுக்கும் பொறுப்பு இருக்கின்றது. பொதுவாகப் பிள்ளைகளின் அறிவு வளர்ச்சியிலும் பண்பு வளர்ச்சியிலும் பள்ளிகள் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன. இன்றைய போட்டித்தன்மை மிக்க உலகில் ஒருவர் கல்வியில் மட்டும் சிறந்து விளங்கினால் போதாது. நற்பண்புகளிலும் மேம்பட்டுத் திகழ வேண்டும். 'இளமையிற் கல்வி சிலையில் எழுத்து' என்பதை நன்குணர்ந்த கல்வி அமைச்சு குடியியல் மற்றும் அறநெறிக் கல்வியைப் பாடத்திட்டத்தில் இணைத்துள்ளது. மேலும், கட்டொழுங்கு நடவடிக்கைகள், தலைமைத்துவப் பண்புகள், வாழ்வியல் திறன்கள் போன்றவற்றையும் மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்கின்றது. மேலும் சமூக சேவைத் திட்டங்களை ஏற்பாடு செய்து மாணவர்களிடம் சமூகப்பண்புகளை வளர்க்கின்றது. இவ்வாறு பிள்ளைகளிடம் நற்பண்புகளை வளர்ப்பதில் பள்ளிகளும் முக்கியப் பங்காற்றுகின்றன என்பதை நாம் அறியலாம்.

சமூகம் என்பது மனிதனுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையது. பிள்ளைகளிடம் நற்பண்புகளை வளர்ப்பதில் சமூகத்திற்கும் பங்கு இருக்கின்றது. பல்லினச் சமூகமாக வாழும் சிங்கப்பூரில் பிள்ளைகள் சமூகப் பண்பு மிக்கவர்களாக வாழ்வது மிகவும் அவசியம். 'ஒற்றுமையே வெற்றிக்கு வழி' என்பதை உணர்ந்து புரிந்துணர்வோடும் விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மையோடும்

வாழ்ந்து வருவதால்தான் நம் நாடு 'அமைதிப் பூங்கா'வாகக் காட்சியளிக்கின்றது. பிள்ளைகளிடம் நல்லிணக்கப் பண்பை வளர்க்கும் வண்ணம் பற்பல நடவடிக்கைகளைச் சமூக மன்றங்கள் ஏற்பாடு செய்கின்றன. மேலும் சிண்டா, மெண்டாக்கி போன்ற சமூக அமைப்புகளும் சமூக சேவைத் திட்டம் போன்ற பல நடவடிக்கைகளை ஏற்பாடு செய்து பிள்ளைகளிடம் நற்பண்புகளை வளர்க்கின்றன.

சமூகத்தைப் போன்ற நாடும் பிள்ளைகளிடம் நற்பண்புகளை வளர்ப்பதில் பங்காற்றுகின்றது. வட்டாரந்தோறும் விளையாட்டுத்திட்டம், பொழுதுபோக்கு இடங்கள் போன்றவற்றை ஏற்படுத்திக் கூடிவாழும் பண்பை இளம்பருவத்தில் விதைக்கின்றது. அதுமட்டுமல்லாமல் 'பணிவன்பு இயக்கம்' போன்ற இயக்கங்களை நடத்தியும் 'சமூக சேவை', 'தேசிய சேவை' போன்ற நடவடிக்கைகளில் பிள்ளைகளை ஈடுபடச் செய்தும் அவர்களை நற்பண்பு மிக்கவர்களாக வளர உதவி செய்கின்றது. மேலும், விருதுகள், பாராட்டுகள் போன்றவற்றை வழங்கி நற்பண்புகளைக் கடைப்பிடிக்கவும் அதில் மேம்படவும் ஊக்குவிக்கின்றது.

பிள்ளைகள் நற்பண்பு மிக்கவர்களாய் வளரும்போதுதான் குடும்பத்திற்குப் பேரும் புகழும் கிட்டுகின்றது. மேலும், நற்பண்பு மிக்க பிள்ளைகளால்தாம் சமூகத்திற்கும் நாட்டிற்கும் நன்மை விளைகின்றது. எனவே பிள்ளைகள் நற்பண்புடையவராய்த் திகழ வேண்டும். இதற்குப் பெற்றோரின பங்கு மிகுதியாக இருப்பினும் பள்ளி, சமூகம், நாடு போன்ற பிற காரணிகளும் பக்கபலமாய் அமைகின்றன. இக்கூட்டமைப்புகளின் செயல்பாடுகள் சிறப்பாக அமையும்போதுதான் நற்குடிமக்கள் உருவாகிறார்கள். பிள்ளைகள் நற்குடிமக்களாக உருவாகும்போதுதான் நாடும் வீடும் செழித்து வளமடையும்.

சுஜிதா(4HT1)

அம்மா

என் கண்கள் அழுதிட
என் இதழ்கள் சிரித்திட
என் இமைகள் ஊர்ங்கிட
என் இம்சைகள் பொறுத்திட
என் வெற்றியில் மகிழ்ந்திட
என் துன்பம் நீக்கிட
என் இன்யம் பெருக்கிட
என் உயர்வு நிலைந்திட
என் நெய்வளயம் வந்திட்ட
நேவதை நீ!
அம்மா என்பேனா?
ஆருயிர் என்பேனா?
இய்யையிலும் அறுயையிலும்
நீதான் என் கண்கண்ட நெய்வம்!

பூர்வசந்தியா 1HT1

மரம்

எங்கள் சுவாசம் நீ
எங்கள் வடிவம் நீ
எங்கள் நுட்பம் நீ
எங்கள் உலக்தல் நீ
பூடம் கொடுப்பது நீ
பலம் கொடுப்பது நீ
மூடம் கொடுப்பது நீ
மலர் கொடுப்பது நீ
மணம் கொடுப்பது நீ
வீல்வங்கின் புகழ்தம் நீ
வீதைலை வீதைப்பது நீ
வீரதை எல்லாம் நீடீ!
பவதாரணி (2HT)

யாரோ கேட்டார்கள்

நான்

நலமா என்று?
இருக்கிறேன்...இறக்கவில்லை!
மலர்கிறேன்...மணக்கவில்லை!
சிறிக்கிறேன்...மலர்ச்சியில்லை!

சரித்திரா (3HT)

வாழ்க்கை

வாழ்க்கை என்பது
தலைசிறந்த ஓவியனால் (கிறையன்)
வரையப்பட்ட அழகான ஓவியம்! - அதை
ரசித்து மகிழ்வதும்
சிறித்து அறிவதும்
நமது கைகளில்!
அ.ரின (3HT)

மாதிரிக் கட்டுரை

நம் அண்டைவீட்டாருடன் நட்புடன் இருக்க வேண்டியதன் அவசியம்

நாம் எந்த இடத்தில் வாழ்ந்தாலும் நமக்கு எப்போதுமே அண்டைவீட்டாருடன் இருப்பார்கள். அண்டைவீட்டாருடன் நமக்கு உயிர் நண்பர்கள் போன்றவர்கள். அவர்களோடு நாம் நட்புறவோடு இருந்தால் அது நமக்கும் அவர்களுக்கும் பேருதவியாக அமையும். நாம் அவர்களோடு 'நகரம் சதையும்' போல் ஓர் உறவை உருவாக்க வேண்டும். அதற்கேற்றவாறு நான் என் அண்டைவீட்டாருடன் நட்புடன் இருக்க, பல நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறேன்.

நாம் ஏன் அண்டைவீட்டாருடன் நட்புறவுடன் இருக்க வேண்டும்? நாம் அண்டைவீட்டாரிடம் நட்புறவோடு இருந்தால், அது நமக்குப் பல வழிகளில் உதவும். முதலாவதாக, நமக்கு

ஏதாவது பிரச்சினை ஏற்பட்டால் அவர்கள் நமக்கு உதவி செய்யலாம். இரண்டாவதாக, அவர்கள் வீட்டில் இருக்கும் பிள்ளைகளோடு சேர்ந்து விளையாடலாம். நான் என் அண்டைவீட்டிலிருக்கும் மாறனோடு தினமும் பூப்பந்தும் காற்பந்தும் விளையாடுவேன். நாங்கள் இவ்வாறு தினசரி விளையாடி இப்போது உயிர்த்தோழர்களாக மாறிவிட்டோம். மூன்றாவதாக, மிக முக்கியமாக, சில ஆபத்துகளிலிருந்தும் கூட அவர்கள் நம்மைக் காப்பாற்றலாம். ஒருமுறை எங்கள் வீட்டில் தீப்பிடித்துவிட்டது. நாங்கள் என்ன செய்வதென்று அறியாமல்

பதற்றத்துடன் வீட்டைவிட்டு வெளியேறினோம். அதை அறிந்த எங்கள் அண்டைவீட்டார், கண் சிமிட்டும் நேரத்தில் இரண்டு வாளிகளில் தண்ணீரைப் பிடித்து அத்தீயை அணைத்தனர். அப்போது அவர்கள் எங்களைக் காப்பாற்ற வந்த தேவதைகள் போல் எங்கள் கண்களில் தென்பட்டனர். நாங்கள் அவர்களுக்கு எங்கள் மனமார்பந்த நன்றியை மீண்டும் மீண்டும் தெரிவித்தோம்.

இன்னும் கூடுதலாக, சமய விழாக்களின்போது, நாங்கள் செய்த சுவையான பலகாரங்களை அவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வோம். மேலும், நாங்கள் ஏதாவது வீட்டு விழாக்களை ஏற்பாடு செய்தால், அவர்களையும் அழைப்போம். இதுபோலவே அவர்களும் செய்வார்கள். இவ்வாறு நாங்கள் ஒருவரை ஒருவர் நன்கு புரிந்து செயல்பட்டு வருகிறோம். நாங்கள் அவர்களோடு இப்படி நட்புக்கொள்ளாமல் ஒதுங்கி இருந்தால், இந்த நன்மைகளை எல்லாம் இழந்துவிடுவோம்.

இறுதியாக, நாம் நன் அண்டைவீட்டாருடன் ஒரு பலமான நட்புறவை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். நாம் அந்த நட்புறவை எந்த விதத்திலும் உடைத்துவிடக் கூடாது. இதுபோல, நீங்களும் உங்கள் அண்டைவீட்டாருடன் ஒரு பலமான நட்புறவை உருவாக்குங்கள், பலன் பெறுங்கள்.

கிஆர் (1HT2)

மன(னி) ஓசை! (கதை)

புள்ளி இட்ட கோலத்தைப்போல வானம் சிக்கலாகக் காட்சி அளித்தது. மழை வருமா வராதா என்று நீயா?நானா? வாதம் நிகழ்த்தி விடலாம். கோப்பையில் காபியோடு சுடச்சுட வெங்காய பக்கோடவைச் சாப்பிட ஆவலாக இருந்தது. நாவில் எச்சில் உறியது. தேநீரில் தோய்த்து எடுத்த மாறி பிஸ்கட்டைப்போல என் மனம் தொய்ந்து விட்டது. என்னை ஆழம் பார்ப்பது போல வானொலியில் "ரூபகம் வருதே" பாட்டு ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. பக்கத்து வீட்டு அனிதா சுரத்தே இல்லாமல் "அம்மா, ஆஸ்திரேலியாவில் இருக்கும் அண்ணனிடமிருந்து ஈமெயில் வந்திருக்கிறது" என்று இரைந்தாள். வேடிக்கை பாடுங்கள்.. அழகான தமிழில் மின்னஞ்சல் என்று சொன்னால், 2000ல் பிறந்த இளைய தலைமுறையினர் "பட்டிகாட்டான் யானையைப் பார்த்ததுபோலத்" திருதிருவென்று விழிப்பார்கள். ஈமெயில் என்று சொன்னால் தான் தெரியும்.

அம்மா தபால்! கணீர் என்று அழைக்கும் தபால்காரர் குரல் எங்கே போய் விட்டது? இன்றைய தலைமுறையினருக்குக் காகிதவழித் தபால் என்பது இறந்த காலமாகிவிட்டது. என்னுடைய இளைய பருவத்தில் எல்லா வயதின்மும் வயது வித்தியாசமில்லாமல் காலை 10 மணி முதல் மதியம் 12 மணி வரை "கணீங்" என்று ஓசை எழுப்பிக்கொண்டு மிதிவண்டியில் வரும் தபால்காரர் வருகைக்காக வழிமேல் விழி வைத்துக் காத்துக்கொண்டிருப்போம். வயதான தாத்தாக்கள் ஓய்வு ஊதியத்துக்காகவும், அம்மாக்கள் தங்களுடைய பிறந்த வீட்டாரின் கடிதங்களுக்காகவும், அப்பாக்கள் சேமிப்புத் தொகைக்காகவும், மாதச் சம்பளத்திற்காகவும் ஆவலோடு காத்திருப்பார்கள். பருவ வயதின்மும், வாலிபர்களும் தொலைதூர நண்பர்களிடமிருந்தும், பேனா நண்பர்களிடமிருந்தும் வரும் பிறந்தநாள் வாழ்த்து அட்டைகளுக்காகவும், பரிசுப் பொருள்களுக்காகவும் குறுக்கும் நெடுக்குமாகக் கால்கள் தேய்ந்து அழும் வரை நடப்பார்கள். இப்படிப்பட்ட அனுபவங்கள் நிறைவேற வேண்டும் என்று காத்திருப்பதில் தான் எத்தனை சுகம்?

நான்கு ஓரங்களிலும் மஞ்சள் தடவிய கல்யாணப் பத்திரிகை, அதோடு கொசுகாக வரும் துண்டுக் கடிதம்.. அப்பப்ப.. அந்தத் துண்டுக் கடிதம் மேற்கு, தெற்கு, வடக்கு, கிழக்கு என்ற எல்லாத் திசைகளிலும் சந்து பொந்துகளிலும் இடைவெளி இல்லாமல் எழுதப்பட்டிருக்கும். மணிரத்தினத்தின் 'அலைபாயுதே' திரைக்கதையைப் போலத் தொடர்ச்சி இல்லாமல் தாறுமாறாகப் படிப்பது

இன்னும் வேடிக்கையாக இருக்கும். மகிழ்ச்சியான கடிதங்களைப்போலச் சிலசமயம் இரங்கல் கடிதங்களும் தபால் வழி வரும். தபால் அட்டையின் ஓர் ஓரத்தில் கருப்பு மை தடவி இருந்தால் அது இரங்கல் கடிதம் என்று பொருள். தபால்காரர் இரங்கல் கடிதத்தைக் கொடுக்கும் பொழுது அதைப் பெற்றுக் கொள்பவரின் கைகள் நடுங்கும். முகம் பேய் அறைந்ததைப் போல வெளுத்திருக்கும். லப்..டப்..என்று அடிக்கும் இதயம் அன்று தேவைக்கு அதிகமாகவே அடிக்கும். வரிசைப்படுத்தி எல்லாக் கூவுள்களையும் அன்று ஒருசேர நினைக்கத் தோன்றும்.

சுட்டெரிக்கும் வெயிலிலும் ஒரு நாள் கூடத் தவறாமல் நம்முடைய கடிதங்களைப் பொறுப்பாகச் சேர்ப்பிக்கும் தபால்காரர் ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் செல்லப்பிள்ளை ஆகிவிடுகிறார். தாகத்தைத் தணிக்க நீர்மோரென்ன, எலுமிச்சம் பழரசமென்ன, மழை மற்றும் குளிர் காலங்களில் சூடான காப்பி, தேநீர் என்று அமர்க்களப்படுத்தும். என்னுடைய பாட்டி முன்கூட்டியே பண்டிகைக் காலங்களில் ஒரு தூக்கு நிறைய தின்பண்டங்கள் மற்றும் கொஞ்சம் பணத்தையும் தனியாகத் தபால்காரருக்காக எடுத்து வைத்து விடுவார்.

என்னுடைய திருமணப் பத்திரிகை, என் கணவர் எனக்காக எழுதிய கடிதம், வேலைக்காக வெளிநாடு சென்ற என் கணவர் எனக்கு முதல் முதலாக எடுத்து அனுப்பிய அடக்கப்படல், நான் திருமணம் ஆகி வந்தவுடன் என் அம்மா எனக்காக இடைவெளி விடாமல் சமையல் குறிப்புகள் எழுதிய கடிதம், இவை அனைத்தையுமே இன்றும் நான் புதையலாகப் பாதுகாத்து வைத்திருக்கிறேன். இன்றுபோலக் கைத்தொலைபேசி, கணினி, முகப்புத்தகம், கம்பியில்லா மின்அஞ்சல், குறுஞ்செய்தி என்று எந்த ஒரு வசதியும் அன்று இல்லை.. எங்கள் எல்லோருக்கும் கணினிக்குத் தெரிந்த நடமாடும் தெய்வம் தபால்காரரே.

ஒரு சில வருடங்களில் தொலைபேசி பிரபலம் அடைந்துவிட்டது. கடிதம் எழுதுதல் என்பது கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைந்து கொண்டே வந்தது. கணினி பிறந்தது.. கடிதம் இறந்தது. இன்று அஞ்சல் நிலையங்களை விரல் விட்டு எண்ணி விடலாம். தபால் அட்டைகள், வண்ண வண்ணக் கடித உறைகள், பெருமை பெற்ற தலைவர்களின் அஞ்சல்தலை.. இவற்றை எல்லாம் அடுத்த தலைமுறையினர் அருங்காட்சியத்தில் தான் பார்க்க முடியும். கண்ணா மூச்சி ஆட்டத்தைப்போல இன்னும் பத்து வருடங்களில் இவை முற்றிலுமாக மறைந்து விடும்.

காலை எய்யு
சூரியன் யிரகாசிக்கும் வரை!
இரவு எய்யு
இருள் சூழ்நீருக்கும் வரை!
ஊவு எய்யு
அன்பு இருக்கும் வரை!
சோஜா எய்யு
மலர்ந்து நிற்கும் வரை!
நட்பு எய்யு
யுமீர் இருக்கும் வரை!

தமிழ் இலக்கியா(1HT1)

நான் ஐந்து வருடங்கள் தவறாமல் தவமிருந்து பெற்றெடுத்த பிள்ளை இன்று அமெரிக்காவில் கலிபோர்னியா மாகாணத்தில் குடும்பத்தோடு வசித்து வருகிறான். அவன் அமெரிக்கா சென்று பதினைந்து வருடங்கள் ஆகி விட்டன. இரண்டு அல்லது மூன்று வருடத்திற்கு ஒருமுறை என்று இருபது நாட்கள் விடுமுறையில் வந்து செல்வான். அவன் விமானத்திலிருந்து இறங்கும் பொழுதே இருபது நாட்களுக்கான நிகழ்ச்சி நிரலைக் கந்தர் சஷ்டி கவசம் வாசிப்பது போல முணுமுணுத்துக் கொண்டே வருவான்.

என்னுடைய பேர்க்குழந்தைகள் இன்று வெளிநாட்டிலிருந்து மணிக்கு ஒரு குறுஞ்செய்தி அனுப்புகிறார்கள். நண்பர்களிடமிருந்தும் உறவினர்களிடமிருந்தும் என்னுடைய பிறந்த நாளுக்கு ஒலி வழியாக வாழ்த்துச் செய்தி வந்து விடுகிறது. இப்போதெல்லாம் நான் காத்திருக்க வேண்டியதே இல்லை. அசுரத்தனமான விஞ்ஞான வளர்ச்சியால் நினைத்த பொழுதில் பல மைல்கள் தொலைவில் இருக்கும் என்னுடைய பிள்ளையையும் அவன் மனைவி குழந்தைகளையும் சந்தோசமாகப் பார்க்க முடிகிறது. இந்த வளர்ச்சி சந்தோஷத்தை அளித்தாலும் ஒருபக்கம் என்னுடைய பேர்க்குழந்தைகள் எனக்கென்று தனிப்பட்ட ஒரு கிறுக்கலாவது அனுப்பலாமே என்று மனம் ஏங்கித் தவிக்கிறது.

அதே "கணீங்" மணியோசை. கற்பனையிலிருந்து நிஜ வாழ்க்கைக்கு நினைவுகள் திரும்பியது. நான் முன்பு மாதிரி விரைந்து செல்லாமல் அடிமேல் அடி வைத்துத் தபால் பெட்டியைத் திறந்தேன். என்னிடம் முன்பு போல எந்தவொரு ஆர்வமும் இல்லை. பெட்டியில் வண்ண வண்ண விளம்பரச் செய்திகள் அடங்கிய காகிதங்கள் இருந்தன. ஒன்று சேர எல்லாவற்றையும் திரட்டிக் கொண்டு வந்தேன். சின்ன பெரிய என்று காகிதக் கப்பல்கள் செய்து வைத்தேன். மழை வந்தால், நானும், என் தோழியின் பெண் குழந்தை கவிதாவும் தேங்கி இருக்கும் தண்ணீரில் கப்பல் விட்டு விளையாடுவோம்!!

அம்பர்ஜீ கார்த்திகேயன் 3HT